

[Johan Asmussen.]

uden en vis forståelse for det. Vi kan godt se, der ligger alvor bag, og at der er fremsat argumenter, som man ikke uden videre kan fejle af bordet. Vi har dog fundet, at der er en særlig overbevisende vægt i den argumentation i anden retning, som er kommet til orde fra kommissionens side allerede i kommissionsbetænkningen, særlig for så vidt angår de problemer, som vil rejse sig i en overgangstid, hvor der ville opstå en forskelsbehandling imellem de gamle mestre, som ikke havde behøvet nogen prøve, og de nye, som ikke kunne kalde sig mestre uden at bestå en prøve, så vort resultat er altså blevet, at vi må gå imod disse ændringsforslag.

Jeg må gøre en enkelt bemærkning om problemet torvehandel. Det vil nok føre for vidt virkelig at gå i enkeltheder, selv om dette jo er en andenbehandling, hvor man egentlig havde lov til det. Jeg vil herom sige noget lignende, som jeg før var inde på med hensyn til en bestemmelse i søloven: at der er tale om en fortolkning fra ministerens side. Kommissionens medlemmer har været enige om, at de gældende regler om, at kun her bosatte må handle på torve og kun med danske naturalieprodukter, skulle ændres, således at fremtidig enhver kan handle på torve og også med udenlandske naturalieprodukter. I overensstemmelse med det har man affattet lovforslagets § 14, stk. 1, men det har der været protesteret imod fra Københavns Engros Grønttorv.

Og nu har handelsministeren, ser jeg, også i betænkningen erklæret, at den regel i § 14, stk. 2, der giver kommunalbestyrelsen ret til at bestemme tid og sted og vilkår for sådan torvehandel, skulle kunne benyttes af kommunalbestyrelsen til at give forskrifter om, og eventuelt hvorledes ikke her bosatte må torvehandle, og om og hvorledes udenlandske produkter skal kunne forhandles på torve, herunder også i København. Det vil altså sige, at det skulle afhænge af en særlig tilladelse fra kommunalbestyrelsen, om sådanne personer kan handle på torve, og om udenlandske produkter må forhandles, eller med andre ord: kommunalbestyrelsen skal kunne forbyde det. Jeg mener ikke, at der ligger en sådan hjemmel for kommunalbestyrelsen i lov-

forslagets § 14, stk. 2, som taler om tid, sted og vilkår. De vilkår, der er tale om dér, må være vilkår for dem, der har retten, det må være rent teknisk-administrative ting, man har tænkt på dér. Det kan ikke være sådan, at det skulle indébære ret for kommunalbestyrelsen til at tillade eller forbyde den ene eller den anden personkreds; det må ligge i loven, hvad det er for en personkreds, og hvad det er for vareområder, der er tale om. Det ville i øvrigt stride imod selve ordlyden i stk. 1 og være i strid med bestemmelsens mening, sådan som den fremgår af betænkningen. Den afgrænsning, der kan blive tale om, mener jeg må være et domstolsspørgsmål, og jeg mener derfor ikke, at ministerens fortolkende bemærkninger er rigtige, og jeg mener ikke, de kan være afgørende, og jeg er også her bange for, at det kan give anledning til processuelle stridigheder og fortolkningsvanskeligheder, hvis spørgsmålet bliver rejst i fremtiden.

I øvrigt kan vi altså fuldt ud gå ind for næringslovsforslaget i den skikkelse, som det nu får.

Det samme gælder med hensyn til lovforslaget om finansieringsinstitutter; vi er selvfølgelig enige i den lille ændring, man har fundet frem til.

Endelig i denne afdeling kan vi, hvad angår beværterlovsforslaget, tiltræde de to ændringsforslag om spørgsmålene angående stormagasiner og om marketenderierne i kollektivhuse; det er sikkert en rigtig løsning, man er nået frem til dér. Men i øvrigt forekommer det mig, at det bedste ved dette forslag til beværterlov er ministerens bemærkninger i udvalgsbetænkningen om, at man vil gå i gang med en generel revision af beværterloven med henblik på en tilpasning til nutidens krav og en forenkling af administrationen. Jeg tror, det vil være særdeles tiltrængt. Det er jo en af de mange jungler, vi har, og jeg håber, det vil lykkes inden alt for lang tid at få ryddet op i dem.

De øvrige lovforslag om vejere og målere, ejendomsmæglere, dispachører og translatorer, skal jeg ikke gøre bemærkninger om. Vi kan som tidligere bebudet tiltræde lovforslagene. Må jeg blot sige en enkelt lille ting med hensyn til dispachørerne; jeg synes, det havde været praktisk, om man havde givet en definition af begrebet dispa-